

Václav Havel: [...] že tohle Federální shromáždění nemá důvěru. Cokoliv ono odhlasuje, je apriori podezřelý a z dálky slovenské, z hor, se to jeví jako pražské spiknutí disidentů s nějakými úředníky Čalfama nebo podobně. A že je-li to výslovně a od začátku charakterizováno jako role garanta cesty ke svobodným volbám, kdy potom naše národy si samy rozhodnou, koho chtějí, tak pak je to pro Slováky přijatelný.

Stanislav Milota: To se musí říct na tom Václaváku zejtra.

Václav Havel: A to strašně hraje do mý –

Vladimír Hanzel: Ne, to je jiná věc.

Václav Havel: Já to především musím říct tady ty partě nějaký.

Vladimír Hanzel: To je, jak Jičínskej tam tvrdí furt, jak –

Václav Havel: A to je... Teď jsem pochopil, jak mě furt strašej s tím, že to je na pět let a že neexistuje žádná dočasnost a úcta k prezidentskému úřadu... Tak teď jsem pochopil tu intriku, protože ten Císař by tam seděl –

Vladimír Hanzel: Vašku, ale je to v pořádku z ústavního hlediska, jo.

Stanislav Milota: Z jakýho?

Vladimír Hanzel: Z ústavního. Jičínský jak furt –

Václav Havel: A teď jsem dostal novejš dopis historiků, kdy zase tohle říkají, jo. A oni prostě teď hrajou na to, že věděj, že tam nechci bejt dlouho, hrajou na mé city a říkají: »Budeš tam na pět let. Uvědom si to!« a tak dále, aby tam mohli dostat toho Císaře. Jenomže to je... Anebo teda Dub[čeka] –

Vladimír Hanzel: Jestli můžu něco říct, Vašku, to souvisí s tím, jak jsem říkal: Oni tě záměrně balamutěj, jo. Jičínskej je velice chytřej. Ale on to tak jako vysvětlí, že není jiné možnosti. Když se ho přímo ptáš – že to nejde, odstoupit – tak on ti to vysvětlí, že nejde.

Václav Havel: Ale lže. To není pravda.

Vladimír Hanzel: Oni záměrně manipulují, udávají nepravdivé informace, malinko posunuté. To je to, co jsem ti říkal, že vlastně ty jseš teďkon odizolován, nedostaneš se moc ven a oni tě krměj nějakými věcmi, a tobě nezbývá než jim věřit v podstatě.

Stanislav Milota: A proč jsem tam včera vystoupil, bylo pro to... Má tenhle ten důvod. Právě tím, že oni to nahrávají na těch pět let, jsem považoval za nedobré, jak jsem tam včera říkal u toho licitovaného mariáše. Tam taky byla nedobrá věc, že se neříká Komárkovi... Že se mu říká: »No, na čtyři měsíce to vezte.« A neříká se mu: »A pak budete ministerskej předseda.« To se má říkat tomu Komárkovi taky. A to, co teď s tebou hráli, tu fintu o těch pěti letech, to jsem byl proti tomu, protože toto je ideální. A s tím ovšem, že zítra by to tam měl někdo říct, že na přechodnou dobu, že jseš garantem ke svobodným volbám.

Vladimír Hanzel: Vašek má teď obrovské argument!

Václav Havel: Já jsem... Kňáčko přilítne. My jsme domluvili s těma, co chystaj tu manifestaci –

Stanislav Milota: Císař má mít interview.

Václav Havel: Pracuje na kampani, samozřejmě. To je jeho džob. To je jeho věc. Tam se hraje na rozštěp Čechů a Slováků a hlavně na rozštěp VPN se slovenským národem.

Stanislav Milota: A náma.

Václav Havel: Ne s náma, ale se slovenským národem.

Stanislav Milota: Jo, takhle myslíš.

Václav Havel: Protože slovenský národ... Když by VPN řekla »Na pět let Havla!« tak slovenský národ řekne: »Co to je!? My tady máme slavného« –

Stanislav Milota: Oni by řekli: »Čo to je.«

Václav Havel: Čo to je, no. »My tady máme slavného Dubčeka, který se dostal na nejvyšší místo ve státě, který byl symbolem všech reforem v totalitním systému –«

Vladimír Hanzel: Celý svět o něm píše.

Václav Havel: »Celý svět o něm píše. My tady máme slavného Slováka, který už jednou prokázal, že to Československo v daleko horší době se může vydat jinou cestou, a najednou na pět let je tenhle pán poslanej do penze a vyřízenej a pak bude starej a už vůbec si nevrzne.« Ale když to je jasně termínovaný jako garance do svobodných voleb –

Stanislav Milota: To je vono! To beru!

Vladimír Hanzel: To je skvělý!

Václav Havel: – tak to čelí tomuhle. A to je pro mne šíleně důležitý, privátně, všestranně důležitý. A já to musím říct svejm nejbližším. To znamená Sašovi, Jirkovi Křížanovi, a kdo je mi ještě nejbližší? Radimovi.

Stanislav Milota: Chceš je sem zavolat?

Václav Havel: Ale nebudem je buzerovat.

Alexandr Vondra: Já stejně asi budu vyslán kvůli tomu, o čem mluvíš –

Václav Havel: A kvůli čemu jsi vyslán?

Alexandr Vondra: Kvůli takovejším těm lidem tam dole, co chtěj vznášet otázky prezidentský.

Václav Havel: Já mám totiž strašně teď kon silnou kartu v ruce, která pracuje jaksi pro nás. A abych to nemusel říkat furt, desetkrát dokola, tak bych to chtěl říct najednou Jirkovi Křížanovi a Radimovi. Kdo je nám ještě nejbližší v tom centru Občanského fóra?

Vladimír Hanzel: Křížan. Saša.

Alexandr Vondra: Honza Ruml tu není.

[...]

Václav Havel: ... se budu chovat v rámci svých možností. Budu si sám sobě, tak jako když píšu hru, tak jsem si sám sobě kritikem, divákem a vším. A pak to jiný koupěj a nebo mně to hoděj na hlavu. Nejvyšší autoritou jsem si já. Druhou autoritou je mi nejbližší okruh přátel a třetí autoritou teprve mi jsou ty jejich svodky, protože každé říká něco jiného. Řečická říká něco úplně jiného než Špálovka a tyhle svodky jsou mi čím dál podezřelejší, jo. Tady chodí desítky lidí, který říkaj, že mluví za veřejný mínění světa, jo a zdá [se], že mluvili s třema chlápky v hospodě a vydávaj to za mínění světa. A nejdůležitější je si zachovat autenticitu. Pro mě oblek není nezvyklá věc. Pro Vládu [Hanzela] je, Vláda oblek nikdy neměl, nenesil, a proto ho nosit nebude. Pro mě ten oblek koneckonců není tak nezvyklá věc. Za Mitterandama a na všechny velvyslanectví chodívám v obleku, tak proč by si ho nevzal. Ale má to své hranice! To, co je za hranicema mý přirozenosti... Kabát! Nějaký řeči, že mám šuťáckej kabát! To je můj milej kabát. V něm se cítím dobře. A jestli ten kabát někdo nechce, tak ať udělaj jiného prezidenta.

Alexandr Vondra: Já mám tu hranici tady, co jsem si vzal. Dál už jít nemůžu, protože ani nic jiného nemám. A tobě to praskne.

Václav Havel: Ještě Petr Pithart.

Radim Palouš: A Kocáb má nové zprávy z vlády. Měl by sem přijít –

Jiří Křižan: Kocáb teď přijel z vlády, prej má něco zajímavého.

Stanislav Milota: Vašek chce něco jiného.

Václav Havel: Já mám něco jiného, ale nevím, jestli u toho má bejt Michael. Ale asi jo, nebo ne?

Vladimír Hanzel: Radši ne, protože on to hned vyžvaní v televizi.

Václav Havel: On to hned řekne předsedovi vlády.

Stanislav Milota: Ještě Petr Pithart.

Václav Havel: Petr Pithart. Já totiž... Promiňte, mně je blbý to říkat každému zvlášť, protože už teďka chraptím a pak u těch všech Štalfů už nebudu mít hlas vůbec. Čalfů, takže –

Vladimír Hanzel: Tak to řekni. Já to pak pustím Pithartovi z toho [diktafonu].

Václav Havel: To chci říct najednou, všem. Ale to je krátký sdělení, který hned bude mít vaši reakci. Ve čtyři se má sejít naše delegace. Tam nikdo jinej nesmí než ty, co půjdou na –

Radim Palouš: Těch jedenadvacet.

Václav Havel: – předsednictvo. A tam se musíme přesně a konkrétně připravit na všechny alternativy možného průběhu jednání s Čalfou. To bude hermeticky uzavřený. Jelikož máme čtvrt hodiny času, tak teď svolávám pětiminutovou poradou. Cože?

Jiří Křižan: Kde je Petr?

Vladimír Hanzel: John ho šel shánět.

Václav Havel: A Pitharta shání ještě?

Jiří Křižan: No asi.

Václav Havel: John je strašně hodnej a aktivní, ale trošku chaotik.

Stanislav Milota: To ne. On ho shání. On ho shání.

Alexandr Vondra: Pithart je v tý velký, v tom plénu, tam seděl.

Jiří Křižan: To nezasedá už.

Radim Palouš: To ne, sám tam seděl.

Vladimír Hanzel: Třeba něco píše, nebo já nevím.

Václav Havel: Musí sem okamžitě. Nemá teď kon co psát!

Jiří Křižan: Takže než budem mluvit, já mám takový –

Václav Havel: Počkej, do prdele, není tady ta federální vláda, stará?

Vladimír Hanzel: Není. Já jsem to prohledal. Není.

Václav Havel: Prohledals to, jo?

Jiří Křižan: Já mám takovej pocit, že má-li vládnout v Občanským fóru jakási ta demokracie, tak považuju to, co dělá Obroda stále – a ta komise, co udělala teď ten papír | za rozvracení, protože bylo plénem schváleno a ukončeno

– (Do místnosti vstoupil Petr Pithart.)

Václav Havel: Výborně! Johne, jestli tě můžu prosit, jestli bys mohl být vně těch dveří, ne proto, že bys tohle nemoh slyšet, ale protože je absolutně vyloučeno, aby sem někdo vlez. Pánové, doufám, že tohle se mi podaří říct rychle. Důležitá je to informace. V podstatě pro mě osobně nesmírně dobrá, jo. Já mluvil teďko s Jánem Budajem a ten mi řekl toto: Že Veřejnost proti násilí jednoznačně podporuje moji kandidaturu na prezidenta s jednou naprosto jasnou a hned v počátku vyslovenou podmínkou, že to je do svobodných voleb a že to je role jakéhosi garanta přechodu k demokratickým volbám, že to je jakési takové bojové řešení, což se mi strašně hodí. A intrikáni právě furt strašej tím, že to je na pět let. A oni říkají Slováci toto: To absolutně nejde, protože slovenský národ vychází z ideje, že se tady proslavil konečně zas jeden Slovák. Poprvé po dlouhých letech stál v čele Československa Slovák, který v totalitním celým východním bloku tady se pokoušel v drsné brežněvovské době vo cosi lepšího. A tenhle Slovák mou pětiletou kandidaturou je vyřazen z boje, ztrácí se, mizí.

Intrikáni systematicky toto mínění slovenského národa podporují tím, že říkají, že pražský disidenti se spikli s pražskejma mocnejma, chtěj tam dostat na pět let Havla, aby Havel – disident jakési podivnej tam pražskej – aby on vyšachoval nejslavnější slovenskou osobu z dějin. Aby ho upozadil. A říct, že jsem tam na pět let, znamená udělat roztržku mezi VPN a národem, jo. Budou dvě procenta stát za VPN a devadesát osm procent bude stát proti nim a odřízne se ta jediná smysluplná síla na Slovensku od slovenského mínění, jo. Protože Slovák běžnej, kdesi na vsi, myslí tak: A Havel na pět let! Tak to je jasný, zase čechocentrismus, Slováci jsou odseknutý. My tady máme jakýhosi slavného – ať pláče, ať brečí, ať podepsal jakýchce protokoly – prostě je to Slovák, kterej se proslavil, protože se pokoušel v době už před dvaceti lety o nějakou tady změnu. To je jedno, jestli to je perestrojka, socialismus, nesocialismus. Jakousi svobodu tady chtěl, byl to Slovák, stál v čele této země a teď je useknutej. Samozvanci, který se spikli s nedůvěryhodným Federálním shromážděním a udělali tam nějakýho Havla, jo.

Oni svou absolutní podporu mně podmiňují výslovným a hned na začátku řečeným stanoviskem, že to je funkce provizorní, že to je funkce bojová, že to je funkce jakéhosi garanta přechodu ke svobodným volbám a v jejich rámci si svobodně zvolené Národní shromáždění svobodně zvolí prezidenta a všechny ty lidi, co tam budou ten stát vést. Ať to je už, kdo chce, akademik slovenskej, akademik českéj, Masaryk. Ale že to musí být od prvního okamžiku limitovaný. A to je tak silnej politickej argument pro mě, že se z něj šíleně raduju, protože strašně souzní s mou privátní touhou nesedět na prdeli na Hradě pět let. A není vůbec náhoda, že Zdeněk Jičínský... Obroda je odseknutá, ta se znemožnila –

Radim Palouš: Obrodu můžem... Malinkou poznámku, Vašku, jo?

Václav Havel: – ale má svá tykadla, má svá nepřímá tykadla všude, kam přijdeme –

Radim Palouš: Teď jsem mluvil s Křenem.

Václav Havel: – a historici jsou poslední tykadlo.

Radim Palouš: Historici podmiňují, že budou souhlasit s tvou kandidaturou, když se předem řekne, že je do voleb. Teď mi to řekl Křen. Teď mi to řekl Křen.

Jiří Křižan: Tady se musí opatrně volit slova. Nesmí se užít slovo provizorium.

Alexandr Vondra: Vašku, jestli dovolíš, já jsem přiběhl v tom kostýmu teďko dolů, před chvílí, a přiběhl ke mně Honza Křen, ať si tohleto přečtu. Tak jsem to četl –

Václav Havel: Já to četl taky!

Alexandr Vondra: – a začal jsem se čím dál tím víc nasírat. A pak jsem vysvětlil, že jsme se tady dopoledne – myslím – dohodli na tom, že stejně bude nejlepší, když ta funkce toho prezidenta bude na tu dobu přechodnou – do svobodnejch voleb. A za druhý, že nevím o

nikom lepším, než je Havel, kdo by to mohl na přechodnou dobu vzít. Pak se ukáže, nebude se to moct označit jako nějaký narychlo smontovaný akt. To prostě bude normálně zvolený, řádně parlamentem, kterej už bude jinej. A v tu chvíli Křen řekl, že to je jiná a že proti tomu nic nemá.

Radim Palouš: Ne jenom to. Že naprosto s tím souhlasí, řekli s tím, co ho provázel. Pichlík.

Václav Havel: S Pichlíkem.

Alexandr Vondra: Zaznělo z toho takový to zklamání, že Dubček ne, ale jako řekl, že tohleto bere, že proti tomu nic nemá a že dál jako nebude v týhle věci –

Václav Havel: Ano, já jsem tomu jejich stanovisku přesně nerozuměl. Četl jsem ho v nesmírné rychlosti a moc lidí na mě mluvilo. Nevěděl jsem, co znamená, jestli je to tykadlo těch, co neustále intrikují.

Stanislav Milota: Je.

Vladimír Hanzel: Je.

Stanislav Milota: Ale to bylo ještě k těm pěti letům, Vašku.

Václav Havel: A tady je nutno říci ještě jednu věc, ta nedělní –

Alexandr Vondra: Ale jedno ti řeknu, tenhle nápad – ještě abych to dopověděl – tenhle nápad s tím, aby ten prezident byl opravdu na tu dobu přechodnou, já už tady jsem říkal celý včerejšek –

Václav Havel: A já to říkám furt!

Alexandr Vondra: – a Jičínský to torpédoval, jak mohl: »Ale tohleto v ústavě není možný!«

Stanislav Milota: Ale to je možný!

Petr Pithart: To je právnická prostě taková jeho –

Alexandr Vondra: Ale to není právnická věc!

Václav Havel: Není, Petře, nebuď tak důvěřivej!

Alexander Vondra: Já toho Jičínskýho tejdén sleduju!

Václav Havel: Já nepodezírám Zdeňka Jičínského z vědomé, chladnokrevné intriky. Ale je to poplatnost politickému myšlení těch exkomunistů kolem Obrody a podobně. On je tomu poplatnej, aniž to ví. Ale je to v naprostým souladu se vším, co se děje. S dnešním projevem Císaře, se vším. A prostě... Co je důležitý! Ta manifestace nedělní; už jsme v jiné skupině mluvili o její kompozici. Na začátku Marta zazpívá »Vláda věcí tvých do tvých rukou se navrácí«, což poprvé ta věta, která byla ve všech souvislostech, v nichž se zpívala, tak byla vždycky stupidní, a teď možná poprvé bude platit. Tohle zazpívá, pak za Občanské fórum promluví já a řeknu: Pan prezident složil funkci a vláda je taková a taková a prostě je to výrazný krok směrem k demokracii, a takový nějaký věci řeknu. Buďto to bude provolání

Občanského fóra, nebo to bude: Jsem zplnomocněn Občanským fórem sdělit vám toto, a takovej proslov, jo. Pak promluví Jano za VPN. To je federální věc – prezident, vláda a tak.

Stanislav Milota: Pak lidský práva.

Václav Havel: Načež potom za lidský práva – je Den lidských práv v neděli – Jirka Hájek, Merta a Ivan Hofmann, bude to celý federálně koncipovaný. A na konci vystoupí Kňazko –

Stanislav Milota: A navrhne tě.

Václav Havel: – jako pointa, jestli mezitím nezměňj názor, to naše Občanské fórum, a nedaj tam někoho jinýho, protože furt je to otevřený, nebo není, já nevím, v tom se nevyznám. A nakonec – pakliže to bude platit i zejtra – tak nakonec Kňazko pronese, na konec tý estrády Kňazko pronese, jako jakousi pointu a vyvrcholení, tuto kandidaturu jménem VPN a OF. Kňazko, Slovák, který je cítěn dneska jako vůdce slovenskýho národa.

Stanislav Milota: Ale s tou limitací.

Václav Havel: Ale s touto limitací, s kterou Slovensko podmiňuje tu – Stanislav Milota: Ale ne jenom Slovensko, on by neměl říct, že je to podmíněný jenom Slovenskem. On by měl říct, proč by to měl říct, on bude mluvit –

Václav Havel: To je podmíněno mnou taky, protože já tam na pět let nechci.

Stanislav Milota: No dobře, proč by mluvili jenom za Slovensko?

Václav Havel: A musíme tu akční skupinu zmanipulovat tak, aby tenhle Kňazkův projev mohl bejt i za Občanský fórum i za VPN.

Radim Palouš: Vašku, já bych chtěl na tebe navázat. Já nevím, jestli jsi informovanej, ještě jsem to neříkal. Jičínský mě před dvaceti minutami řekl: »Milý Radime.« Já jsem se ho ptal: »Budeš tam na tom plénu?« Ve čtyři hodiny zároveň začne plénum. Je mírně nasraný, ale snad jsme je upokojili včera. Nato mně Jičínský řekl: »Budu, ale nebudu předsedat.« Já říkám: »Kdo bude předsedat? Honem, honem. Petr Oslzlý.« A šel jsem za ním. Petr Oslzlý říkal: »Nemůžu, nemůžu, musí tam být nějaký novej nůž, něco ostřejšího než já.« A pak jsem se vrátil k tomu Jičínskému a Jičínský mi řekl: »Radime, jakkoli jsem já demokratické povahy, tak tentokrát budu vystupovat naprosto nedemokraticky.« To řekl zřejmě ve smyslu toho, že už to bylo odhlasovaný, ten Havel. A že on tedy tentokrát nasadí všechny síly v tom plénu, mírně přinasraném podotýkám, aby tohlento zvrátil.

Václav Havel: Já jsem s někým o tom plénu mluvil!

Stanislav Milota: Tak mu to řekněte! Sdělte mu tohleto!

Petr Pithart: On za prvé o této variantě tohoto zkráceného termínu neví.

Radim Palouš: To se musí říct.

Petr Pithart: Za druhé. Řekne, že to nejde. Samozřejmě, jde to!

Stanislav Milota: To jde!

Petr Pithart: Musí se to prostě udělat!

Václav Havel: Všechno jde.

Petr Pithart: Za třetí. Jedna věc je samozřejmě to, co se včera odsouhlasilo. Druhá věc jsou úvahy, jak to zařídit, aby ti lidi v tom parlamentě to vzali. Protože jim strana řekne už jen dvě věci: Aby šli do prdele a aby zvolili Vaška Havla. A budou volit tajně! Já nevím, jestli tyto dva pokyny se jaksi vzájemně nevylučují. Je nikdo nemůže přinutit a zkontrolovat. Strana může před nima klečat, ale protože po nich zároveň chce, aby odešli!? Tak o tom se může mluvit.

Ale ten Jičínský by už neměl mluvit o ničem jiném!

Radim Palouš: A kdo to zařídí do čtyř hodin?

Václav Havel: To je velmi jednoduchý. Prostě oni musej vědět jednu informaci, že když neposlechnou stranu, jo, a tajně tam zvolí Biřáka nebo já nevím koho, tak že v tu chvíli je celodenní generální stávka a tak dále. V tu chvíli se jim musí naznačit nebezpečí krveprolití, živelných všelijakých stávek a tak dále a tak dále.

Stanislav Milota: Vždyť tam chodili včera studenti kolem nich a posvítili si na ně.

Václav Havel: Zdeněk na to nemá, aby řídil tudle schůzi, protože –

Radim Palouš: On ji nebude řídit, on bude sedět v plénu. Říkal mně, že bude sedět v plénu.

Václav Havel: S někým jsem – teď už nevím s kým – o tý schůzi toho pléna mluvil a řekl jsem – možná s tebou – a řekl jsem: Ať tomu plénu je vysvětlena jedna věc. Že plénum se nemůže cítit bejt bařtipánem, který sem přijde v pět a teďkon chce, aby všichni skládali účty. My tady všichni pracujeme čtyřadvacet hodin denně, a to plénum prostě přijde – každé si ohřívá svou polívičku někde, každé do televize a do rádia a dělá propagandu té či oné své skupině. A někteří makají a dělají smysluplnou práci pro Občanské fórum. Nicméně nemůžou v pět přijít a teďko říct: Tak skládejte účty! Když my zrovna mluvíme s předsedou vlády nebo s tímhle, tak oni musej počkat, jako čekají ti novináři. Všechno jim vysvětlíme, všechno jim řeknem, všechno s nima prodebatujeme, ale musejí obětovat aspoň to, že na nás počkají, až budeme mít čas. Od půlnoci do rána jsme schopný jim všechno vysvětlit, všechno s nima debatovat. Ale ne hodinu, že oni sem přijdou jako bařtipáni v pět hodin a řeknou: Skládejte účty! To je vyloučený prostě!

Radim Palouš: Ale, Vašku, technická otázka. Kdo toto jim řekne, když my všichni, co jsme tady, jdeme pryč?

Václav Havel: To jim musí říct někdo, kdo nejde pryč.

Radim Palouš: No a teď mi ho najdi! Je nás jedenadvacet, kde jdeme pryč. A zůstane tady Jičínský, zůstane tady –

Stanislav Milota: Ten Jičínský ať jim to řekne s tou zprávou –

Václav Havel: Ten to neřekne!

Radim Palouš: Ten jim to neřekne.

Petr Pithart: Hradílek by jim to mohl říct.

Stanislav Milota: Hradílek je perfektní!

Václav Havel: Ten byl myslím u toho, když já jsem tohle říkal, nevím komu.

Radim Palouš: Seděl vedle, tam vedle mě.

Alexandr Vondra: Honza Ruml prostě. On je mimo, protože tady celej tejden není.

Stanislav Milota: Už jim to jednou řekl. On odpověděl Brňákům, který se rozčilovali, že o ničem nevědí. On říkal: »Já taky ne. Ale když jsem přijdu, tak se zařadím, odposlechnu, co se dá odposlechnout a přizpůsobím se.« To tam říkal ten Hradílek.

Václav Havel: Mně ti Slováci strašně pomohli, protože proti mému privátnímu argumentu, že nechci být prezidentem, tu stojí výrazný politický argument.

Stanislav Milota: Máme jít dolů. Jsou čtyři, pánové.

Václav Havel: A je tam Komárek? Bez Komárka nemá cenu tu schůzi tý delegace začínat. Bez Komárka to nemá cenu.

Vladimír Hanzel: A ví Komárek, že má přijít ve čtyři?

Václav Havel: Samozřejmě.

Stanislav Milota: Dlouhý ho volal.

Václav Havel: Dlouhý ho má přivést. Ale je to bordel, no.

Alexandr Vondra: Císař vystupoval v televizi dneska?

Václav Havel: Bude vystupovat večer, bude si už připravovat kandidaturu a tak dále. To všechno je hra: partaj, svazáci a všechno dohromady. A pěti letama se straší, který Císařovi nevaděj a mně vaděj a tak dále. To je, všechno se mi to jeví – já nerad někoho podezírám z mafiánství – ale jeví se mi jako domluvená hra. Křeček tam je, dobrý!

Radim Palouš: To je opakovaná diskuse s Mlynářem.

Václav Havel: Jé! To není dobrá příprava na jednání s vládou!

Vladimír Hanzel: Ale proč to opakují?

Václav Havel: Samozřejmě, proč to opakují! To je přeci jasný, proč! To je stranická režie. Hagenbart [Hegenbart] pozval Mlynáře, ten mluví za stranu a mluví přesně v duchu jejich intrik a jejich plánů.

Vladimír Hanzel: Ale vždyť ten Mlynář se ztrapnil. To mi říkali lidi, který jsou komunisti!

Václav Havel: A to jsou zoufalý pokusy ale.

Alexander Vondra: To nemusí být tak zoufalý pokus, rozumíš. On tam zaseje nějakou pochybnost jako vůči tomu fóru.

Petr Pithart: On tam ty partaje ostatní... Těm přece dal takovou t'afku!

Václav Havel: Já jsem prostě vzkázal Zdeňkovi, že největší službu tomuto národu udělá – pakliže mu na něm záleží ještě –, když okamžitě odjede. A že já se s ním bavit nebudu.

Jiří Křižan: Kocáb prej má něco důležitýho. (Do místnosti přišel Tomáš Hradílek.)

Václav Havel: Tomáši, prosím tebe sem přijde takzvané plénum, což je sbor složený z poloviny z nesmírně aktivních mravenců revoluce a z poloviny –

Vladimír Hanzel: Vašku, a to Kocáb snad může slyšet, ne?

Václav Havel: Může, může. Ano.

Jiří Křižan: Stojí tady kousek, hned za dveřma.

Václav Havel: Začne tam za chvíli schůze pléna, což je sbor velmi důležitý, kterej od začátku nějak s tím Občanských fórem jede, ale je rozštěpen mezi mravence revoluce – kteří furt běhají, něco dělají, organizují tiše – z jedné poloviny. A z druhé poloviny z lidí, který si ohřívaj svý polívčičky a nechoděj sem a nic tu nedělají, jenom vystupujou v televizi a dělaj si popularitu pro Demokratickou iniciativu, pro Obrodu a tak dále. A trošku to jsou bařtipáni, kteří přijdou ve čtyři a řeknou: Tak skládejte účty! Co jste dělali?! S kým jste jednali?! A tak. Teď se budou divit, že nás tam jedenadvacet ve čtyři není.

Petr Pithart: Budou mluvit o kabinetní politice a čachrování.

Václav Havel: Jsme u předsedy vlády. A tyto chlápky je potřeba zvládnout decentně a energicky a říct jim toto – (Někdo vstoupil do místnosti se zprávou, že se dostavil Valtr Komárek.) A těmto lidem je třeba říct: Ti, co tady nejsou, to je rozšířenej krizovej štáb. To jsou lidi, co čtyřadvacet hodin denně tady makají, a nemůžete přijít jako bařtipáni v hodinu, kterou si den předtím určíte, když ty dějiny takhle rychle letěj, a teď kon chtít skládat účty. Vy prosím pěkně čekejte. Oni vám to všechno vysvětlej. Třeba tři hodiny, ale možná budete čekat do půlnoci. My tady do rána dřem, tisíce – ne tisíce bohužel, ale právě jenom desítky –, který to všechno táhnou a nemají na nic čas a zařizujou manifestace –

Tomáš Hradílek: Ty, to mi nemusíš vysvětlovat, protože –

Václav Havel: A přijdou bařtipáni z Demokratický iniciativy a řeknou: Skládejte účty! Jak to, že kabinetní politiku dělají?! Zase se někde bavěj s nějakým prezidentem nebo ministerským předsedou! Ty musíš říct: Všechno vám řeknou, všechno vám vysvětlí –

Radim Palouš: Jako včera.

Václav Havel: – všechno s váma prodiskutují, ale musíte bejt jako oni. Musíte umět čekat. Přijďte sem každou hodinu, mezitím zařizujte, pracujte pro Občanské fórum nebo pro svý iniciativy, dělejte, co chcete, musíte bejt v pohotovosti. My jsme všichni ve stavu zesílené stávkové pohotovosti. Musíte bejt v pohotovosti, až se oni vrátí z těch všech jednání, všechno vám vysvětlej, i když budou mezitím umírat spánkem a tak dále. Ale nemůžete chtít hodinu, která se včera řekla, aby dneska tady byli.

Tomáš Hradílek: Dobře. Zařídím to.

Radim Palouš: Dneska nás na pátou hodinu pozval Čalfa k jednání.

Tomáš Hradílek: Já to vím.

Radim Palouš: A přitom včera, okamžitě po návratu z jednání, se všechny karty vyložily právě tomu plénu.

Před odchodem na schůzku jedenadvacetičlenné delegace OF a VPN informoval ještě Michael Kocáb členy krizového štábu o návštěvě Úřadu předsednictva vlády, z které se před chvílí vrátil. Odevzdal designovanému premiérovi Čalfovi návrh OF a VPN na složení federální vlády a setkal se s dvěma sovětskými občany – členy ÚV KSSS – které informoval o jednáních, stanoviscích a požadavcích Občanského fóra.